

NIEUW TIJDSCHRIFT **4 nrs**
WETENSCHAP IN REELD
TEST DE MEESTERS GRATIS!
SLECHTS € 9⁹⁵
KORTING 44%
KLIK HIER ▶

VOORPAGINA

SPORT

MEDIA

DOSSIERS

FILM

KUNST

MUZIEK

THEATER

BOEKEN

PAROOL THEATER

PAROOL RADIO

ETEN EN DRINKEN

REIZEN

SHOP

VACATURES

ABONNEMENTEN

SERVICE

ADVERTEREN

ARCHIEF

SITEMAP

Elke dag gratis het nieuws in uw mailbox?

www.parool.nl/lunchnieuws

Habib Koité & Bamada - Afriki

★★★★★

(Cumbancha/Munich)

Colombiafrica The Mystic Orchestra - Voodoo love inna champeta-land

★★★★★

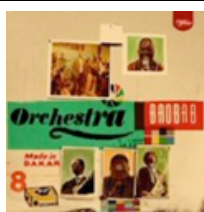
(Riverboat/WMN/Music & Words)

Orchestra Baobab - Made in Dakar

★★★★★

(World Circuit/Munich)

Onweerstaanbare dansmuziek

JÄIR TCHONG

Het zou interessant zijn om eens nauwgezet de invloed van Westerse platenmaatschappijen op de artistieke ontwikkeling van Afrikaanse muziek te onderzoeken. Zorgen standaarddrift en marketingmachinerie van de Westerse muziekindustrie voor een verandering in esthetiek en klankbeeld? De vraag stellen is hem deels al beantwoorden, want er bestaat vaak een enorm verschil tussen de lokale en de internationale release van hetzelfde album. Het vergt doorgaans heel wat gevecht en geslijp voordat originele Afrikaanse klanken de Westerse luisteraar bereiken.

Een dergelijk onderzoek moet met twee labels beginnen: het Amerikaanse Putumayo en het Britse World Circuit - zonder twijfel de invloedrijkste platenmaatschappijen van de actuele wereldmuziek. Beide ondernemingen zijn ooit begonnen met de ongeremde exploratiedrift van de liefhebber: persoonlijke voorliefde als belangrijkste criterium om muziek uit te brengen.

Luister naar vroege World Circuit-cd's zoals de Mauretaanse zangeres Dimi Mint Abba of de Afro-Colombiaanse groep Peregoyo y su Combo Vacana en je komt meteen onder de bekoring van deze ongefilterde, sensationele muziek, die zeker in geen enkel radioformat zal passen. Je snapt meteen waarom Dan Storper (Putumayo) en Nick Gold (World Circuit) ooit zijn begonnen met hun destijds onzekere missies.

Die pioniersdagen zijn voorgoed voorbij. Sinds het succes van Buena Vista Social Club (1997) geldt World Circuit als een major in de wereldmuziek, terwijl Putumayo met een eindeloze reeks van vooral gezellige verzamelaars wereldwijd een voorheen ongekende interesse in niet-westerse klanken weet aan te wakkeren. Je kan bezwaren koesteren tegen de soms weinig subtiele verwatering waarmee dit alles gepaard gaat, maar tegelijkertijd biedt dit musici een goede kans om beperkte regionale mogelijkheden te ontstijgen. Daarbij mag men hopen dat na de introductie de geïntrigeerde luisteraars

zoeken

Site Krant

WINEENJAAR LANGGRATIS PARKEREN.NL

Bij een abonnement op Het PAROOL

Bekijk [hier](#) de commercials

Alle cd-recensies van: [2007](#) [2006](#) [2005](#) [2004](#)

- [Muziekagenda](#)
- [Adressen](#)

Recensies laatste 4 weken:

- 02-10-2007
- [Foo Fighters - Echoes, Silence, Patience & Grace](#)
 - [P.J. Harvey - White chalk](#)
 - [Antonín Dvorák - Budapest Festival Orchestra](#)
 - [Raul Midón - A world within a world](#)
 - [Habib Koité & Bamada / Colombiafrica The Mystic Orchestra / Orchestra Baobab](#)

- 25-09-2007
- [Pink Floyd - The piper at the gates of dawn](#)
 - [James Blunt - All the lost souls](#)
 - [G.F. Händel - Arias](#)
 - [Joni Mitchell - Shine](#)
 - [Ensemble Gaquik Mouradian - Goussan - Bardes d'Armenie](#)

- 18-09-2007
- [Spinvis - Goochelaars & geesten](#)
 - [Shantel - Disko partizani](#)
 - [Cecilia Bartoli - Maria](#)
 - [Herbie Hancock - River: The Joni Letters](#)
 - [Taraf de Haïdouks - Maskarada](#)

- 11-09-2007
- [Kanye West - Graduation](#)
 - [The Riplets - Rock](#)
 - [Ernst Reijseger - Do you still](#)
 - [Paul Berner - Back Porch](#)
 - [Georgië - Songs of survival, Songs of defiance](#)

- [Kunstagenda](#)
- [Theateragenda](#)
- [Filmagenda](#)

verder zullen zoeken.

Zondag gaf de Malinese singer-songwriter Habib Koité een drukbezocht concert in de Melkweg, waarbij dergelijke dilemma's rond al dan niet bestaande authenticiteit onmiskenbaar naar voren kwamen.

In de afgelopen tien jaar heeft Koité een internationale carrière weten op te bouwen, met zelfs in het weinig Afrikabewuste Nederland een trouwe, snelgroeiende fanbase. Toch gaat die populariteit onvermijdelijk ten koste van de intensiteit. Zo blijft Ma Ya (1999) Koité's meesterwerk, een uitgebalanceerde standaard waaraan hij allang niet meer kan tippen. Afriki, verschenen bij het aan Putumayo gelieerde Cumbancha-label, is Mali-light: monotoon voortkabbelende vierminutenpop, te vaak gespeend van de ritmische dynamiek en melodische verfijning die Malinese muziek nu juist zo aantrekkelijk maken. Pas bij Nta dima breekt Koité eindelijk de mal waarin hij tegenwoordig al zijn liedjes giet. Vroeger kon je tenminste nog live genieten van Koité, maar op een wilde talking drum-funk-improvisatie aan het eind van het concert na was het zondag een weinig enerverende aangelegenheid in de Melkweg.

Dat het ook anders kan, bewijst World Circuit. Orchestre Baobab begon in 1970 als ad hoc variété-orkest voor de openingsavond van een door drie Senegalese ministers gerunde nachtclub, tevens ontmoetingsplek voor de dansende elite van Dakar. Uit de restanten van de Star Band, die zich had bekwaamd in het in die dagen in geheel West-Afrika mateloos populaire Cubaanse repertoire, ontstond zo een nieuwe formatie, die langzaam uit die oorspronkelijke Cubaanse inspiratiebron geheel nieuwe muziek wist te creëren.

Vijf jaar na hun laatste cd Specialist in all styles, het glorieuze document van een artistiek én commercieel gezien geslaagde comeback, komt men nu met nieuw en opnieuw verrassend geïnspireerd werk. Hoewel ook in dit geval de productionele standaard opgeruimd Westers is, dient die helderheid hier juist een artistiek doel: zo komt de virtuositeit van de Togolese gitarist Barthélemy Attiso kleurrijk en in alle finesses tot leven. Meer dan ooit weet Attiso met magnifieke solo's de Baobabsound te definiëren - wat een gitarist! Orchestre Baobab vat op indrukwekkende wijze de transatlantische connectie tussen West-Afrika en de Cariben in onweerstaanbare dansmuziek samen.

Vanuit tegenovergestelde richting wordt die cultuurhistorische verwantschap ook door het Colombiaanse Mystic Orchestra op dansbaarheid onderzocht. Soukous, Congolese dansmuziek op basis van jubelende gitaarweefsels, ontstond ooit doordat Cubaanse muziek in Kinshasa werd geïmporteerd en daar weer verder ontwikkeld.

Minder bekend is dat soukous ook de omgekeerde transatlantische route nam en zo populair werd onder de havenarbeiders van Colombia. Samen met gitaristen als de Congolese Rigo Star en de Guinese Sékou Diabaté klinkt op Colombiafrica een opruiend en niet te vermijden Afro-Colombiaans feestje, waarbij krakend vinyl en wilde 'stationcalls' (Atención Colombiaaaa! Aquí Suenan El Rey!) de sensatie oproepen midden tussen de dansers in een undergroundclub in Colombia te staan.

*Made in Dakar verschijnt op 15 oktober.
Orchestre Baobab speelt op 28 november in Paradiso.*

www.habibkoite.com

[Colombiafrica op MySpace](#)

[Orchestra Baobab op World Circuit website](#)

© Het Parool, 02-10-2007

 [stuur door](#)

[terug](#) | [naar boven](#)